

عنوان مقاله:

ارزیابی و مطالعه توان اکوتوریسم جزیره هندورابی با تاکید بر توسعه پایدار و استفاده از انرژی های نو

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی سلامت، محیط زیست و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مریم یزدانیان کلشتری - مربی دانشگاه آزاد اسلامی واحد جزیره کیش

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار، توسعه ای است که نیازهای زمان حاضر را بدون کاهش توانایی نسل های آینده برای تامین نیازهایشان، برآورده سازد (انجمن شهرسازی آمریکا، 1387). افزایش جمعیت در نواحی ای که در آنها محرومیت در مقیاس گسترده ای وجود دارد، می تواند فشار وارده بر منابع را افزایش دهد. اگر چه موضوع اصلی نه تنها اندازه جمعیت، بلکه نحوه توزیع منابع است، با این حال توسعه پایدار فقط در صورتی می تواند دنبال شود که توسعه های جمعیتی با تغییرات پتانسیل تولیدی یک زیست بوم هماهنگ باشند (همان منبع). بر این اساس صنعت گردشگری می تواند به عنوان یکی از عواملی که در راستای توسعه پایدار در ایجاد عدالت اقتصادی و ارتقا فرهنگ و آموزش منطقه مد نظر قرار گیرد؛ مطرح می شود. در این میان اکوتوریسم به عنوان یکی از اجزاء توسعه پایدار در صنعت گردشگری مطرح شده و با توجه به نرخ رشد این صنعت در سطح جهانی توجه به آن الزامی است. کشور ایران با داشتن تمامی فصول سال و تفاوت اقلیم های آب و هوایی در یک فصل در سال در شمال و جنوب کشور و همچنین با توجه به دارا بودن کویر، جنگل، کوهستان می تواند در زمینه اکوتوریسم فعالیت های چشم گیری در سطح خاور میانه داشته باشد ولیکن متأسفانه اقدامات شایسته و بایسته ای در این زمینه تا کنون انجام نشده است. با توجه به آنچه ذکر شد جزیره هندورابی با توجه به ویژگی های منحصر به فرد و داشتن طبیعتی بکر و دست نخورده با حداقل خانوار ساکن در آن می تواند گزینه مناسب برای جذب توریسم در زمینه طبیعت گردی باشد. در این مقاله تلاش شده است با استفاده از مطالعات کتابخانه ای و توصیفی و بازدید از جزیره هندورابی طرح گردشگری اکوتوریسم بر اساس توسعه پایدار و حفظ منابع طبیعی و زیستی جزیره هندورابی تعریف و در راستای تحقق آن پیشنهاداتی در این زمینه بیان شود.

کلمات کلیدی:

اکوتوریسم، توسعه، توسعه پایدار، توریسم، جزیره هندورابی، طبیعت گردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/363495>

